

عنوان مقاله:

واکاوی چهارطاقی ها در قیاس تطبیقی معماری ایران باستان و بعد از اسلام

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی معماری هدف (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

امین ریسمانی - کارشناس ارشد معماری، مدرس گروه معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

طاهره نصر - دکترای تخصصی شهرسازی، استادیار گروه معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به واکاوی تطبیقی چهارطاقی ها در معماری ایرانی (ایران باستان و بعد از اسلام) می پردازد تا شیوه پاسخ به طراحی مکان، جهت بازیابی معماری ایرانی در قرون اولیه اسلامی تبیین گردد. مسیله پژوهش عبارت اند از: کاربری اصلی چهارطاقی ها چه بوده است و در بازیابی معماری ایرانی بعد از اسلام به چه دلیل از آنها استفاده شده است علت تبدیل چهارطاقی ها به اماکن مقدس و فضای نیایشی (مسجد، مقبره) و نشانه شهری (میل راهنما، گنبد) چیست به نظر می رسد عملکرد چهارطاقی ها، عناصر مجاور آنها و تعیین زمان های مقدس توسط چهارطاقی ها باعث انگاره ذهنی فضای نیایشی از آن ها شده است. همچنین به نظر می رسد جهتگیری، عملکرد نیایشی آیینی و کالبد برون گرا و نشانه وار چهار -طاقی ها موجب شده است که بعد از اسلام به عنوان مسجد و مقبره (فضاهای عبادی و نیایشی) به کار گرفته شوند. تحقیق از نوع بنیادی (نظری) با روش توصیفی می باشد. داده های حاصل از پژوهش باروش توصیفی (جدول سازی) و مقایسه ای تحلیل گشته اند. بر اساس بررسی های صورت گرفته، نگارندگان براین باورند که در مجموع پنجالگوی (شکلی، عملکردی، سازه ای، ریشه ای و مفهومی)، چهار دیدگاه مفهومی (نیایشی، نشانه ای، رصدخانه ای و مفهومی) و سه الگوی عملکردی (نیایشی، نشانه ای و رصدخانه ای) برای چهارطاقی ها تبیین پذیر است.

کلمات کلیدی:

معماری ایرانی اسلامی، چهارطاقی ها، رصدخانه خورشیدی، مسجد، مقبره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/572646>

